



Α' Κατασκηνωτική Περίοδος 2026

MEME

304



ME TOX

2026



WELL

Ένα καλοκαίρι στον Όλυμπο της καρδιάς μας

Το φετινό καλοκαίρι στο Μετόχι δεν ήταν απλώς μια ακόμη περίοδος παιχνιδιού και ξεγνοιασιάς, αλλά ένα μαγικό ταξίδι στον χρόνο και την μυθολογία.

Με οδηγό τους 12 Θεούς του Ολύμπου, οι μέρες μας γέμισαν με περιπέτειες, ηρωικές δοκιμασίες και πάνω απ' όλα, με τη δύναμη της φιλίας και της συνεργασίας.

Από την πρώτη κιόλας μέρα οι κοινότητες και οι ομάδες μεταμορφώθηκαν σε μικρά ζωντανά βασίλεια. Με την ορμή του Δία, τη σοφία της Αθηνάς, τη ζωντάνια του Ερμή και την δημιουργικότητα του Ηφαίστου, κάθε παιδί ανακάλυψε τις δικές του μοναδικές θεϊκές δυνάμεις. Αγωνιστήκατε στα γήπεδα με το πάθος του Άρη, τραγουδήσατε και χορέψατε κάτω από το βλέμμα του Απόλλωνα και προστατεύσατε τη φύση γύρω σας σαν άλλοι ακόλουθοι της Αρτέμιδας.

Ο Αρχηγός και οι Υπαρχηγοί, οι βοηθοί αρχηγείου, τα στελέχη δραστηριοτήτων, οι κοινοτάρχες, οι ομαδάρχες στάθηκαν δίπλα σας σε κάθε βήμα. Μας έμαθαν ότι ο μεγαλύτερος άθλος δεν είναι να κερδίζεις, αλλά να προσφέρεις, να μοιράζεσαι και να στηρίζεις τον διπλανό σου.

Οι φωνές σας στα παιχνίδια, τα γέλια στην τραπεζαρία και οι συνομιλίες στις ομάδες πριν από τον ύπνο δημιούργησαν αναμνήσεις που δεν θα σβήσουν ποτέ.

Τώρα που η κατασκηνωτική περίοδος φτάνει στο τέλος της, ήρθε η ώρα να αποχαιρετήσουμε τον δικό μας Όλυμπο.

Μαζεύουμε τις αποσκευές μας, όμως οι βαλίτσες μας πλέον είναι πολύ πιο βαριές. Μέσα τους κλείνουμε τον ήλιο του καλοκαιριού, την δροσιά της πισίνας, τα τραγούδια και το κυριότερο τους δεσμούς που δημιουργήσαμε.

Μπορεί οι Θεοί του Ολύμπου να επιστρέφουν στους μύθους, αλλά η δική μας θεϊκή παρέα θα παραμείνει ζωντανή. Μέχρι το επόμενο καλοκαίρι κρατάμε το χαμόγελο στα χείλη και την κατασκηνωτική σπίθα αναμμένη στις καρδιές μας.

Καλό υπόλοιπο καλοκαιριού σε όλους !!!

Γενικός Επόπτης,
Γεώργιος Γύπαρης



Οι αναμνήσεις που δανειζόμαστε

Υπάρχουν τόποι που τους επισκέπτεσαι και τόποι που σε διαμορφώνουν. Η κατασκήνωση, για όσους είχαμε την τύχη να τη ζήσουμε, ανήκει στη δεύτερη κατηγορία.

Πριν από έναν χρόνο έγραφα για την επιστροφή μου. Για το παιδί που μεγάλωσε, γύρισε στον χώρο που τόσο αγάπησε και βρέθηκε ξαφνικά να κρατά τη μεγαλύτερη ευθύνη. Ήταν μια χρονιά γεμάτη συγκίνηση, πρωτόγνωρα συναισθήματα και σεβασμό απέναντι σε μια ιστορία δεκαετιών. Φέτος αισθάνομαι κάτι διαφορετικό. Η κατασκήνωση έχει τον μοναδικό τρόπο να υπενθυμίζει ότι, όσο κι αν αλλάζουν οι άνθρωποι και οι γενιές, η ουσία της μένει αναλλοίωτη. Τα γέλια στα γήπεδα, οι φωνές στις ομαδικές δραστηριότητες, οι βραδινές συζητήσεις στα σπιτάκια, η ανυπομονησία για την επόμενη μέρα. Κάθε καλοκαίρι μοιάζει διαφορετικό, αλλά την ίδια στιγμή είναι σαν να συνεχίζεται μια ιστορία που γράφεται αδιάκοπα εδώ και χρόνια.

Συνειδητοποιώ όλο και περισσότερο πως οι αναμνήσεις που κουβαλάω από τα δικά μου παιδικά καλοκαίρια δεν ανήκουν μόνο σε μένα. Κάποτε κάποιοι άνθρωποι φρόντισαν ώστε να τις αποκτήσω. Σήμερα, έχουμε εμείς την ευθύνη να δημιουργήσουμε αντίστοιχες αναμνήσεις για τα παιδιά που βρίσκονται εδώ. Ίσως αυτή να είναι η μεγαλύτερη αποστολή μιας κατασκήνωσης. Όχι απλώς να οργανώσει ένα όμορφο πρόγραμμα, αλλά να χαρίσει στιγμές που θα επιστρέφουν στη μνήμη κάποιου ακόμη και ύστερα από πολλά χρόνια. Στιγμές που μπορεί σήμερα να μοιάζουν μικρές, αλλά αύριο θα αποτελούν ένα πολύτιμο κομμάτι της παιδικής του ηλικίας.

Η κατασκήνωση της Τράπεζας της Ελλάδος δεν είναι απλώς μια καλοκαιρινή εμπειρία. Είναι ένας χώρος όπου καλλιεργούνται φιλίες, αξίες, αυτοπεποίθηση και συνεργασία. Είναι ένας τόπος όπου τα παιδιά μαθαίνουν να συνυπάρχουν, να μοιράζονται, να δοκιμάζουν τις δυνατότητές τους και, κυρίως, να νιώθουν ότι ανήκουν κάπου.

Ως Αρχηγός αισθάνομαι μεγάλη ευγνωμοσύνη που μπορώ να αποτελώ μέρος αυτής της προσπάθειας. Καμία δραστηριότητα και κανένα πρόγραμμα δεν θα είχαν αξία χωρίς τους ανθρώπους που δίνουν καθημερινά την καρδιά και τη ψυχή τους γι' αυτόν τον σκοπό: τους ομαδάρχες, τα στελέχη, το προσωπικό και όλους όσους εργάζονται αθόρυβα για να κυλήσουν όλα όπως πρέπει. Φυσικά, τίποτα δεν

θα είχε νόημα χωρίς τους κατασκηνωτές. Είναι εκείνοι που γεμίζουν την κατασκήνωση με ζωή, ενέργεια και αισιοδοξία. Είναι εκείνοι που μας θυμίζουν κάθε μέρα γιατί αξίζει όλη αυτή η προσπάθεια.

Εύχομαι, όταν περάσουν τα χρόνια και κοιτάξουν πίσω, να θυμούνται όχι μόνο τις δραστηριότητες ή τους αγώνες, αλλά κυρίως το συναίσθημα. Την αίσθηση ότι κάποτε βρέθηκαν σε έναν τόπο όπου γέλασαν δυνατά, ένωσαν ασφαλείς, απέκτησαν φίλους και έγιναν λίγο πιο θαρραλέοι. Αν καταφέρουμε να χαρίσουμε έστω και μία τέτοια ανάμνηση σε κάθε παιδί, τότε θα έχουμε πετύχει τον σημαντικότερο στόχο μας.

Τα καλοκαίρια έχουν έναν παράξενο τρόπο να μας κάνουν να πιστεύουμε πως ο χρόνος σταματά. Κι όμως, κάθε χρόνο αλλάζουμε λίγο. Οι υποχρεώσεις μεγαλώνουν, οι δρόμοι ανοίγουν προς διαφορετικές κατευθύνσεις και κάποια στιγμή συνειδητοποιείς ότι οι εποχές της ζωής αλλάζουν κι αυτές.

Βρισκόμενος μπροστά σε ένα νέο ξεκίνημα. Σύντομα η ζωή θα διεκδικήσει περισσότερο χώρο και χρόνο, και γνωρίζω πως τα καλοκαίρια δεν θα είναι για πάντα τόσο ελεύθερα όσο ήταν μέχρι σήμερα. Ίσως, λοιπόν, να είναι από τις τελευταίες φορές που έχω την ευλογία να ζω την κατασκήνωση από αυτή τη θέση. Κι όμως, αυτή η σκέψη δεν με γεμίζει λύπη. Με γεμίζει ευγνωμοσύνη. Γιατί αντιλαμβάνομαι πόσο προνομιούχος υπήρξα. Έζησα την κατασκήνωση ως παιδί, ομαδάρχη, επέστρεψα ως Αρχηγός και είχα την ευκαιρία να δω την ίδια μαγεία να γεννιέται ξανά στα μάτια μιας νέας γενιάς παιδιών.

Αν το συγκεκριμένο καλοκαίρι είναι ένα ακόμη κεφάλαιο ή το τελευταίο μου ως Αρχηγός, δεν έχει τελικά τόση σημασία. Σημασία έχει ότι η κατασκήνωση θα συνεχίσει να γεμίζει φωνές, γέλια και όνειρα, πολύ μετά από όλους εμάς. Αυτή είναι η μεγαλύτερη ομορφιά της: κανείς δεν της ανήκει για πάντα, αλλά όλοι αφήνουμε ένα μικρό κομμάτι του εαυτού μας πίσω, για να το βρει η επόμενη γενιά.

Εύχομαι σε όλους ένα καλοκαίρι γεμάτο όμορφες στιγμές, νέες φιλίες και αναμνήσεις που θα μας συνοδεύουν για μια ζωή.

Με απέραντη τιμή,

Τσιάπαλης Δημήτρης
Αρχηγός

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ



ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ



101
105
102
101



Karolina Spornikova 301

Πέρυσι η Κατασκήνωση της Τράπεζας της Ελλάδος γιόρτασε τα 80 χρόνια συνεχούς λειτουργίας της. Ογδόντα χρόνια γεμάτα παιδικά γέλια, φιλίες, εμπειρίες, παιχνίδι, μάθηση και αξίες που πέρασαν από γενιά σε γενιά. Ένας σημαντικός κύκλος ολοκληρώθηκε, όχι ως τέλος μιας πορείας, αλλά ως αφετηρία για ένα νέο ξεκίνημα, ακόμη πιο ελπιδοφόρο, πιο σύγχρονο και πιο δυναμικό, πάντα όμως με πυξίδα τις παραδοσιακές αρχές που διαμόρφωσαν τον χαρακτήρα της κατασκήνωσής μας.

Για μένα, αυτή είναι η τρίτη χρονιά στην κατασκήνωση. Μέσα σε αυτό το διάστημα έχω την ευκαιρία να παρατηρήσω τόσο τις αλλαγές που πραγματοποιούνται όσο και τις σταθερές αξίες που παραμένουν αναλλοίωτες. Βλέπω μια κατασκήνωση που εξελίσσεται, προσαρμόζεται στις απαιτήσεις της εποχής και επενδύει στη βελτίωση των υπηρεσιών της, χωρίς να χάνει το ανθρώπινο πρόσωπο, τη ζεστασιά και το αίσθημα κοινότητας που τη χαρακτηρίζουν.

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτής της εξέλιξης είναι η ίδια η εφημερίδα που κρατάτε – ή καλύτερα διαβάσετε – στα χέρια σας. Για πρώτη φορά κυκλοφορεί σε ηλεκτρονική μορφή, αφήνοντας πίσω την έντυπη έκδοση και αξιοποιώντας τις δυνατότητες της τεχνολογίας. Πρόκειται για μια αλλαγή που εκφράζει το πέρασμα σε μια νέα εποχή επικοινωνίας, πιο άμεση, πιο σύγχρονη και πιο φιλική προς το περιβάλλον.

Παράλληλα, η κατασκήνωση δίνει ακόμη μεγαλύτερη έμφαση στην ασφάλεια των παιδιών. Φέτος πραγματοποιούνται για πρώτη φορά δύο ασκήσεις ετοιμότητας εκκένωσης, σχεδιασμένες με εντελώς διαφορετικά σενάρια και συνθήκες. Η επιλογή αυτή αποδεικνύει ότι η πρόληψη και η προετοιμασία αποτελούν ύψιστη προτεραιότητα. Γιατί η ασφάλεια δεν είναι μια τυπική διαδικασία· είναι η βάση πάνω στην οποία χτίζεται κάθε ξέγνοιαστη και δημιουργική κατασκηνωτική εμπειρία.

Ιδιαίτερα σημαντική είναι και η ενίσχυση των εκπαιδευτικών δράσεων. Μέσα από δραστηριότητες, εργαστήρια και βιωματικές εμπειρίες, τα παιδιά αποκτούν πολύτιμες γνώσεις και δεξιότητες που θα τα συνοδεύουν και μετά το τέλος του καλοκαιριού. Έτσι, η κατασκήνωση δεν αποτελεί μόνο έναν χώρο ψυχαγωγίας και διασκέδασης, αλλά και ένα περιβάλλον μάθησης, καλλιέργειας και προσωπικής ανάπτυξης.

Κοιτάζοντας λοιπόν το παρόν και το μέλλον της Κατασκήνωσης της Τράπεζας της Ελλάδος, μπορούμε να αισιοδοξούμε. Οι αλλαγές που πραγματοποιούνται δείχνουν τον δρόμο προς μια σύγχρονη και εξελισσόμενη κατασκήνωση, ενώ οι αξίες που τη στηρίζουν παραμένουν σταθερές και διαχρονικές. Ένας κύκλος έκλεισε με τη συμπλήρωση 80 χρόνων ιστορίας. Ένας νέος κύκλος ανοίγει, γεμάτος προοπτικές, γνώση, ασφάλεια, δημιουργία και, φυσικά, όμορφες κατασκηνωτικές αναμνήσεις.

Να είμαστε καλά να γιορτάσουμε όλοι μαζί τα 100α γενέθλια της αγαπημένης μας Κατασκήνωσης!!!

Κωνσταντοπούλου Σταυρούλα,
Αναπληρώτρια Γενικού Επόπτη







Ελεάννα

106



81 χρόνια η κατασκήνωση... Θέλω να τα εκατοστήσει για να δω τα παιδιά μου κατασκηνωτές. Αυτό είναι ένα κρυφό μου όνειρο. Σίγουρα οι εποχές θα είναι διαφορετικές αλλά ελπίζω να συναντήσω τα μικρά κατασκηνωτάκια μας ως ομαδάρχες και ομαδάρχισσες στα παιδιά μου, σε 10-15 χρόνια.

Δεν γίνεται να σας περιγράψω ή να καταλάβετε την αγάπη μου για την κατασκήνωση. Πόσο ωραία περνάμε απασχολώντας τα παιδιά και δουλεύοντας για αυτά. Δεν γίνεται και δεν θα γίνει ποτέ να το νιώσετε εκτός και αν έρθετε και το ζήσετε. Μόνο τότε ίσως καταλάβετε γιατί αφήνουμε δουλειές, διακοπές και την έξω ζωή για την κατασκήνωση.

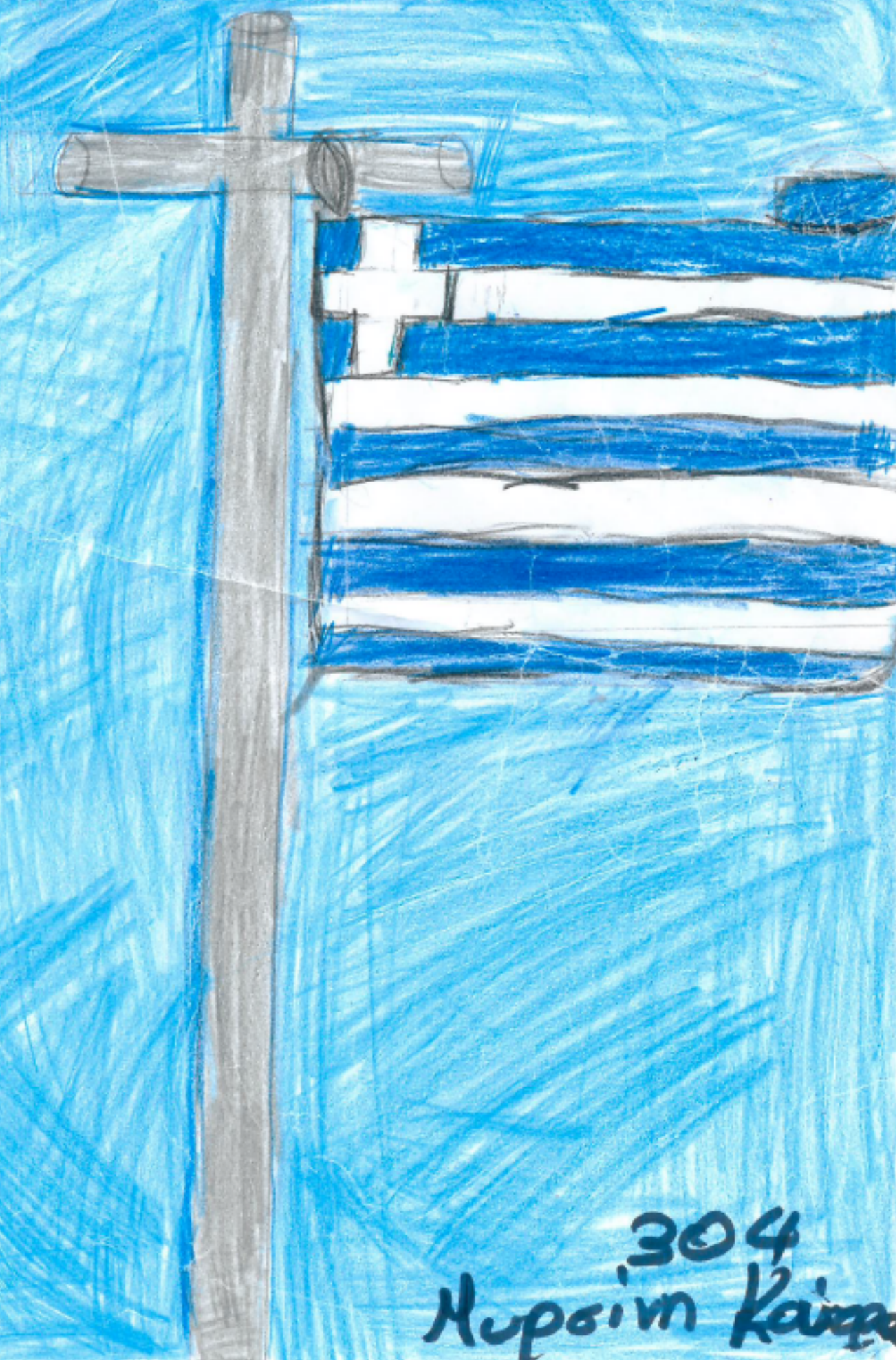
Πως γίνεται κάθε φορά να λέμε ότι φέτος είναι η τελευταία χρόνια που ερχόμαστε αλλά εν τέλει ερχόμαστε ξανά; Μακάρι να ερχόμουν κάθε χρόνο αλλά όλα κάποια στιγμή όντως τελειώνουν. Φέτος όλα δείχνουν ότι θα είναι η τελευταία μου χρόνια στο μετοχάκι μας. Οι υποχρεώσεις της ζωής έξω από την κατασκήνωση γίνονται όλο και πιο απαιτητικές. Πονάνε οι αποχαιρετισμοί και πιστέψτε με νιώθω ακριβώς σαν να αποχαιρετάς τον τόπο σου ή τον άνθρωπο σου. Αυτό το συναίσθημα έχω και δεν απαιτώ να το καταλάβετε, δεν πειράζει και να μην το καταλαβαίνετε, δεν σας κρίνω. Αγαπάω άπειρα αυτό το μέρος και αυτό αρκεί από μόνο του.

Παρόλα αυτά δεν θα πω αντίο. Θα πω εις το επανιδείν μετόχι.

Και του χρόνου

Καραμπέτσος Νικόλαος, Υπαρχηγός.

METOXI



304
Mupcivn Kainpa

Για κάποιους η πρώτη μας συνάντηση στην πύλη είναι με δάκρυα στα μάτια και αγωνία και για άλλους με γέλια και χαρά.. όμως σίγουρα για όλους κάθε μέρα στο Μετόχι εξελίσσεται και σε μια νέα περιπέτεια! Ανάμεσα στα ψηλά δέντρα, τα κελαηδίσματα των πουλιών και τον καθαρό αέρα του βουνού, γελάμε, διασκεδάζουμε και δημιουργούμε όμορφες αναμνήσεις. Παίζουμε ομαδικά παιχνίδια, τραγουδάμε, ζωγραφίζουμε και γνωρίζουμε νέους φίλους. Μαθαίνουμε να συνεργαζόμαστε, να βοηθάμε ο ένας τον άλλον και να αγαπάμε τη φύση που μας περιβάλλει.

Η κατασκήνωση δεν είναι μόνο διακοπές, είναι μια μεγάλη παρέα, γεμάτη χαρά, περιπέτεια και όμορφες εμπειρίες που θα θυμόμαστε για πάντα! Ανυπομονούμε για την αυριανή μέρα, γιατί εδώ κάθε στιγμή κρύβει μια καινούρια έκπληξη!

Ραντεβού λοιπόν του χρόνου στην ίδια πύλη! Καλό καλοκαίρι σε όλους τους μικρούς μας φίλους και φίλες!!

Ευθυμίου Μαρία, Υπαρχηγός.



Στο μισό
μηνό 3η
023



Μαρίνη Μαρία
Νεφελή
2005

Δεκαέξι καλοκαίρια Μετόχι

Δεκαέξι καλοκαίρια. Δεν είναι απλώς ένας αριθμός, αλλά μια ολόκληρη ζωή. Είναι η παιδική μου ηλικία, οι πιο όμορφες αναμνήσεις μου, οι άνθρωποι που έγιναν οικογένεια και ένας τρόπος ανεμελιάς που σπάνια βρίσκουμε μεγαλώνοντας.

Σήμερα, η μεγαλύτερη χαρά δεν βρίσκεται μόνο σε όσα ζω εγώ, αλλά σε όσα βλέπω να ζουν τα παιδιά. Να περνούν διστακτικά την πύλη την πρώτη μέρα και, δεκαεννέα ημέρες αργότερα, να φεύγουν πιο γενναία και χαρούμενα, γεμάτα φιλίες και αναμνήσεις που θα τα συνοδεύουν για χρόνια.

Και κάπου μέσα σε αυτές τις δεκαεννέα ημέρες δημιουργείται ένας δεσμός που δύσκολα περιγράφεται. Κάθε παιδί αφήνει το δικό του αποτύπωμα και, χωρίς να το καταλάβω, ανυπομονώ ήδη να τα συναντήσω όλα ξανά το επόμενο καλοκαίρι. Να δω πόσο μεγάλωσαν, να ακούσω τις ιστορίες τους, να τα δω να τρέχουν ξανά στους δρόμους του Μετοχίου σαν να μην πέρασε ούτε μία μέρα.

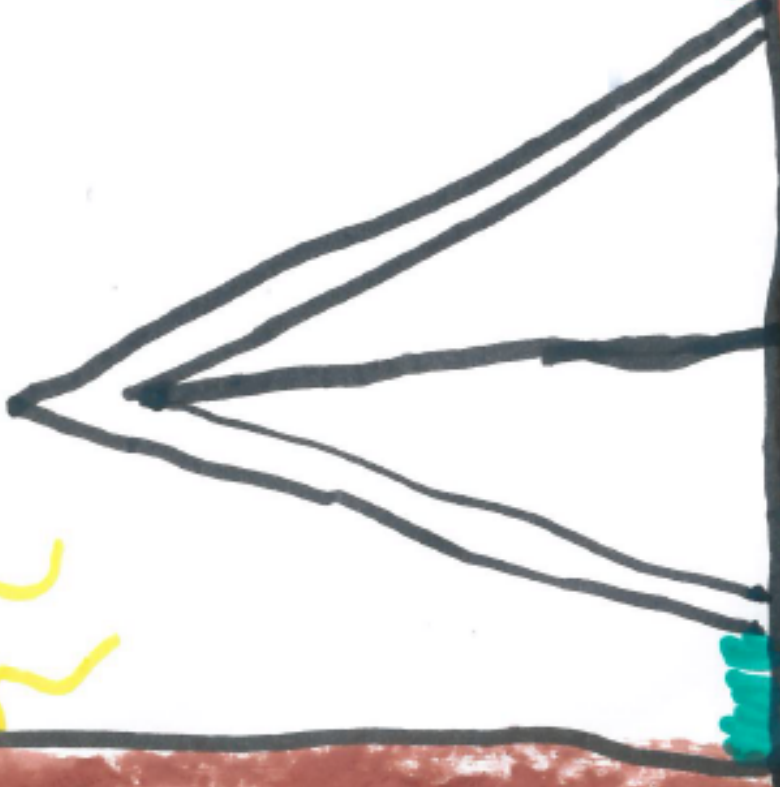
Σκέφτομαι πως κάποτε ήμουν κι εγώ ένα από αυτά τα παιδιά και θυμάμαι τους δικούς μου ομαδάρχες, κοινοτάρχες, στελέχη και αρχηγείο. Εκείνους που με αγκάλιασαν όταν ήμουν παιδί, που με έκαναν να αγαπήσω αυτόν τον τόπο και μου χάρισαν καλοκαίρια που δεν θα ξεχάσω ποτέ. Νιώθω πως τους χρωστάω ένα μεγάλο «ευχαριστώ» και ο δικός μου τρόπος να το πω είναι να προσπαθώ κάθε χρόνο να χαρίσω στα παιδιά έστω ένα μικρό κομμάτι από όσα εκείνοι χάρισαν κάποτε σε εμένα.

Ίσως τελικά αυτό να είναι η κατασκήνωση για μένα. Ένα μέρος που με μεγάλωσε, με διαμόρφωσε και συνεχίζει να με κάνει καλύτερο άνθρωπο. Ένα μέρος στο οποίο επιστρέφω κάθε καλοκαίρι όχι από συνήθεια, αλλά γιατί εκεί βρίσκεται ένα κομμάτι της καρδιάς μου.

Αναστασία Σακελλαρίου

Υπαρχηγός

ΚΑΤΑΣΚΗΝΟΣΙΣ





Οι φύλακες της παιδικής ψυχής

Καλημέρα, καλησπέρα, καληνύχτα είναι οι τρεις λέξεις που μας αντιπροσωπεύουν ως βοηθοί αρχηγείου. Η φωνή μας ακούγεται στα μεγάφωνα πρωί, μεσημέρι, βράδυ. Παράλληλα στα τηλέφωνα εξυπηρετώντας γονείς.

Η πιο συχνή φράση που ακούμε από τους γονείς είναι «Μπορώ να μιλήσω με το παιδί;».

Ως βοηθοί αρχηγείου προσπαθούμε να καθησυχάζουμε τους γονείς, να προλαβαίνουμε τις ανησυχίες τους και να διατηρούμε τις λεπτές ισορροπίες.

Οι πιο συχνές φράσεις που ακούμε από τα παιδιά είναι «Θέλω να μιλήσω στη μαμά.» και «Θέλω να φύγω.».

Ως βοηθοί αρχηγείου ή αλλιώς πολεμιστές ενάντια στις παραπάνω φράσεις των παιδιών, προσπαθούμε να διατηρούμε το κρυμμένο χαμόγελο που καλύπτεται πίσω από τα δακρυσμένα βλέμματά τους. Συνήθως με επιτυχία.

Αν σκεφτούμε τι μας κάνει χαρούμενους κατά τη διάρκεια της κατασκηνωτικής περιόδου, είναι η επιστροφή του χαμόγελου στο παιδικό πρόσωπο, αυτό μας δίνει την ικανοποίηση πως έχουμε καταφέρει τον σημαντικότερο στόχο, να κρατάμε τα παιδιά χαρούμενα, εκφραστικά, δημιουργικά, δραστήρια.

Ακόμη είμαστε άγρυπνοι φρουροί, όσο κοιμούνται τα παιδιά εμείς συνεχίζουμε τη δουλειά, μετρώντας παιδιά, παρακολουθώντας τη σωστή λειτουργία της κατασκήνωσης.

Ο συνδετικός κρίκος μεταξύ παιδιών, γονέων, στελεχών, εποπτείας, επιμελητείας και αρχηγού. Με τα αυτιά και τα μάτια μας ανοιχτά, συλλέγουμε πληροφορίες, εικόνες για άμεση ενημέρωση. Λειτουργούμε σαν ρολόι, όλοι στηριζόμαστε στους γύρω μας, δημιουργείται έτσι ένα κλίμα ομαδικότητας, ασφάλειας, κάποιος θαρραλέος θα έλεγε οικογένεια. Μία έννοια θεμέλιο που λειτουργεί και στην κατασκήνωση.

Η κυριολεκτική ορολογία περιγράφει μια ομάδα ανθρώπων που συνδέονται μεταξύ τους με συγγένεια, γάμο, ή υιοθεσία, μοιράζονται συναισθηματικούς δεσμούς, κοινή πορεία ζωής και αλληλοϋποστήριξη.

Η δική μας ορολογία περιγράφει μία ομάδα ανθρώπων που συνδέονται μεταξύ τους με ένα πάθος, μία φλόγα, μία κοινή αγάπη, το Μετόχι.

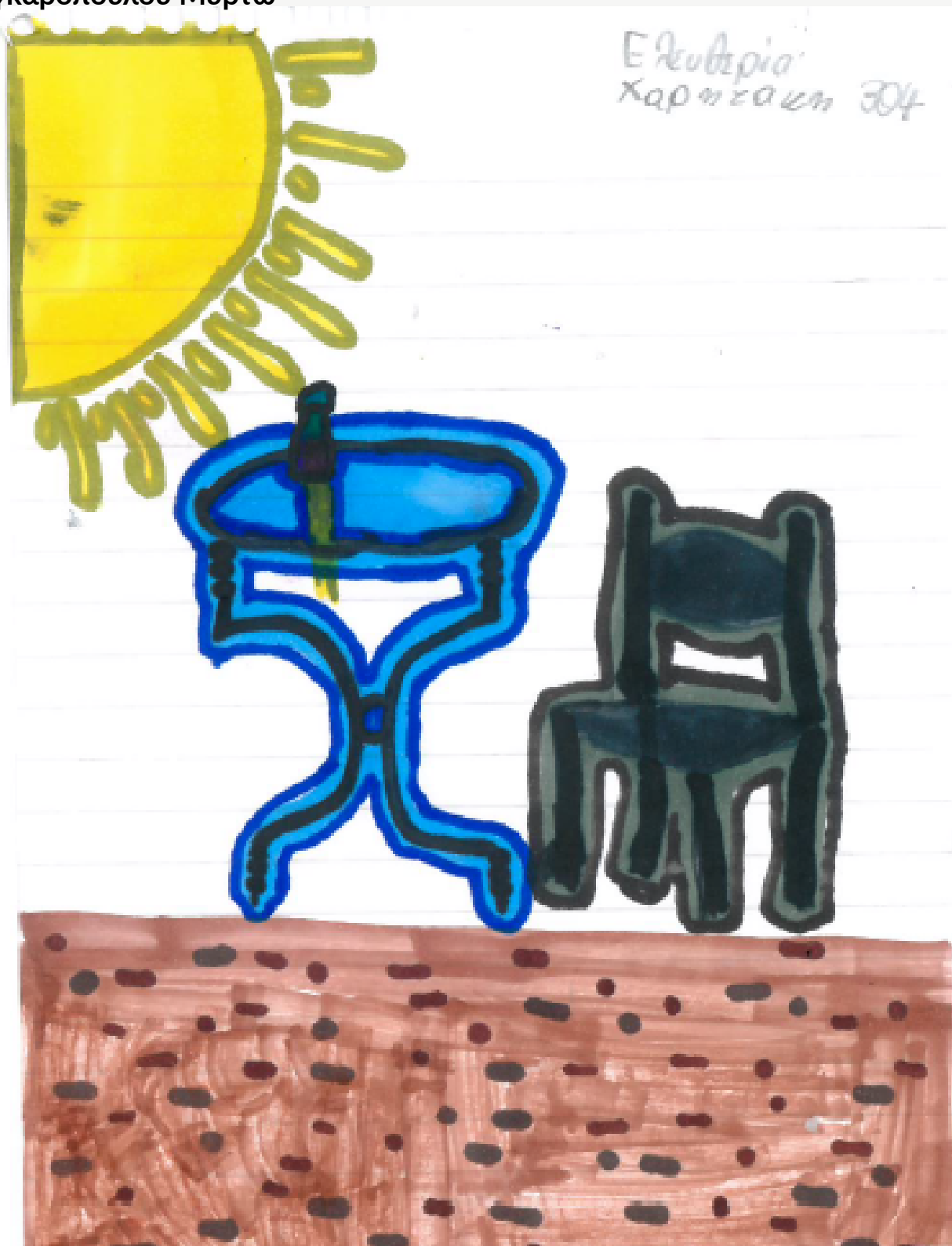
Με αμέτρητη αγάπη.

Οι Βοηθοί Αρχηγείου,

Σερέτης Χρήστος

Σταθόπουλος Νικόλαος

Τσαγκαροπούλου Μυρτώ



ΜΕΤΟΧΙ 2026

ΟΜΟΡΦΙΑ



ΔΙΑΣ

ΑΡΗΣ



ΑΘΗΝΑ

ΣΟΦΙΑ

ΗΦΕΣΤΟΣ



ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΣ

ΗΡΑ



ΕΡΩΤΑΣ



ΑΡΤΕΜΙΣ





Επιμελητεία: Το 13ο... Θεϊκό Σπίτι του Ολύμπου!

Στον μαγικό κόσμο του 12θεου υπάρχει κι ένας χώρος που, αν και δεν βρίσκεται στον Όλυμπο, κάνει μικρά θαύματα κάθε μέρα: η Επιμελητεία!

Εδώ κατοικούν τρεις... θεϊκές μορφές. Η Δήμητρα, που φροντίζει να μη λείπει τίποτα και να είναι όλα στη θέση τους. Η Άρτεμις, πάντα σε ετοιμότητα, γρήγορη και οργανωτική σαν να κυνηγάει κάθε εκκρεμότητα. Και φυσικά ο Ερμής, ο πιο σβέλτος αγγελιοφόρος, που προλαβαίνει να είναι παντού πριν καν τον φωνάξεις!

Βέβαια, φέτος ανακαλύψαμε πως οι πραγματικές μας υπερδυνάμεις δεν ήταν μόνο η οργάνωση... αλλά και η ατελείωτη διανομή από ποτηράκια, νεράκια και -το αγαπημένο όλων- παγωτά! Αν υπήρχε αγώνισμα στους Ολυμπιακούς των θεών για το «ποιος θα ακούσει περισσότερες φορές τη φράση “έχετε ένα ποτηράκι;”», μάλλον θα παίρναμε χρυσό μετάλλιο!

Παρ' όλα αυτά, κάθε χαμόγελο, κάθε «ευχαριστώ» και κάθε φορά που φεύγατε χαρούμενοι από την Επιμελητεία μάς θύμιζε γιατί αγαπάμε αυτό που κάνουμε.

Να θυμάστε: πίσω από κάθε παγωμένο νεράκι, κάθε ποτηράκι και κάθε παγωτό, δούλευαν τρεις μικροί... θεοί που χάρηκαν πολύ που μοιράστηκαν αυτό το καλοκαίρι μαζί σας!

Ευχόμαστε να έχετε ένα υπέροχο καλοκαίρι !

Με πολλή αγάπη,



Μιχαέλα Χουτέα
Υπάλ. Επιμελητείας

Ηλίας Αντωνιάδης
Υπάλ. Επιμελητείας

Νταϊάνα Ντουκάτι
Προϊ. Επιμελητείας



Η πρώτη μου φορά στην κατασκήνωση: Φεύγοντας με μια βαλίτσα γεμάτη αναμνήσεις!

Το φετινό καλοκαίρι ξεκίνησε με έναν κόμπο στο στομάχι και μια βαριά βαλίτσα. Ήταν η πρώτη μου φορά στην κατασκήνωση και ο φόβος για το άγνωστο με έκανε διστακτική. Όλα αυτά όμως κράτησαν πολύ λίγο.

Η περίοδος που έζησα εκεί ήταν γεμάτη γέλιο, παιχνίδι, χορό, και πολλές, πολλές συζητήσεις. Α και πολλά μακραμέ βραχιολάκια! Κάθε μέρα ήταν μια νέα περιπέτεια. Μπορεί να είχαμε τα πάνω μας και τα κάτω μας, αλλά τα αντιμετωπίζαμε όλα παρέα και προχωράγαμε με θετική σκέψη και χαμόγελο.

Επιπλέον, γνώρισα πολλούς ανθρώπους οι οποίοι με υποδέχτηκαν θερμά, με αγκάλιασαν με τον τρόπο τους, και με έκαναν αμέσως να νιώσω μέρος αυτής της κατασκήνωσης. Μοιράστηκαμε πολλές στιγμές γέλιου, ανταλλάξαμε απόψεις και γνώσεις, και ξενυχτήσαμε παρέα με ωραίες συζητήσεις.

Σας ευχαριστώ όλους για όλα. Εις το επανιδείν!!

Σοφία Τσιμογιάννη
Ψυχολόγος





✨ Φαντασία και δημιουργικότητα μέσα στο μετόχι ✨

Φέτος η κατασκήνωση μας στο μετόχι ανθίζει μέσα από την ζωή, τα παιχνίδια, αθλήματα και φωνές πάνω από το ήλιο. Φυσικά, η βιβλιοθήκη μας είναι ένα ξεχωριστό μέρος όπου υπάρχει γέλια, φαντασία, δημιουργικότητα και πολύ παιχνίδι.

Επιπλέον, εδώ στην βιβλιοθήκη μας ζωντανεύει καθημερινά με πολλή χαρά, κέφι και γέλια. Γίναμε μια μεγάλη παρέα και παίξαμε πολλά επιτραπέζια. Μέσα από ένα όμορφο ταξίδι μοιραστήκαμε πολύ διάβασμα, ξεφυλλίσαμε βιβλία, λύναμε γρίφους και κάναμε ομαδικές δραστηριότητες που μας κάνουν να σκεφτόμαστε. Ταξιδέψαμε σε μαγικούς κόσμους και ανακαλύψαμε κρυμμένα μυστικά ανάμεσα στις σελίδες των βιβλίων μας. Κάθε στιγμή ήταν γεμάτη ανακαλύψεις, δημιουργικές κατασκευές, όμορφες συζητήσεις και νέες δυνατές φιλίες που θα κρατήσουν για πάντα.

Πέρασα και εγώ φανταστικά μαζί σας ένα όμορφο καλοκαίρι και ελπίζω και εσείς. Ήταν μια υπέροχη εμπειρία να βλέπω την φαντασία και δημιουργικότητάς σας ανάμεσα σε αυτό το υπέροχο μέρος.

Σας περιμένουμε όλους εδώ, για να συνεχίσουμε να δημιουργούμε τις πιο όμορφες κατασκηνωτικές αναμνήσεις!! Η πόρτα είναι ανοιχτή για εσάς. 🥹

Σας ευχαριστώ πολύ

Με αγάπη,

Το στέλεχος σας

Δέσποινα Πλακουδάκη ❤️





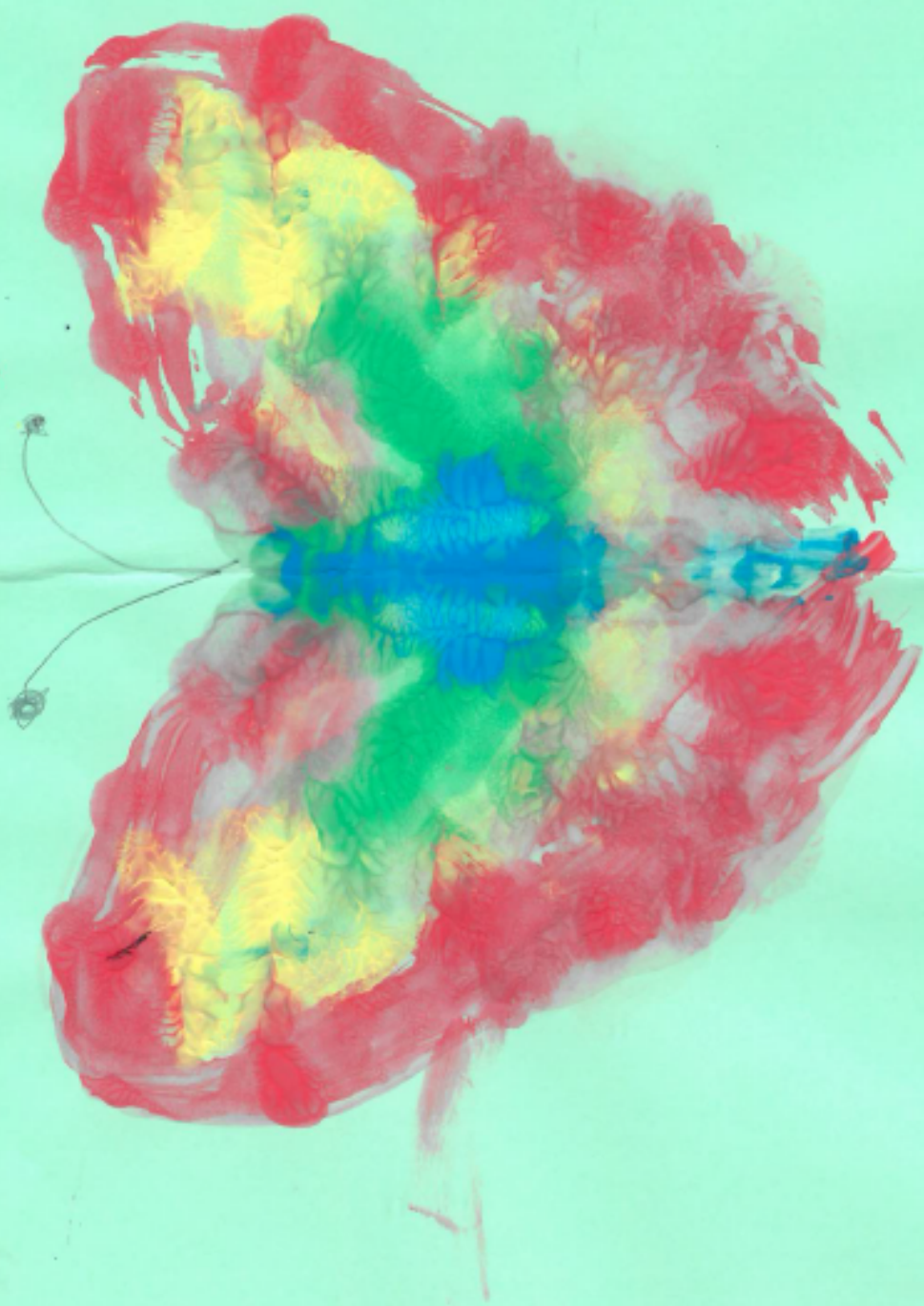
Η κατασκήνωση είναι μια ξεχωριστή εμπειρία, γεμάτη παιχνίδι, γέλια και ποδόσφαιρο. Μέσα από το ποδόσφαιρο γνωρίζουμε νέα παιδιά, κάνουμε φίλους, συνεργαζόμαστε και περνάμε όμορφες στιγμές. Ως στέλεχος προσπαθώ να βοηθάω όπου χρειάζεται και να δημιουργούμε όλοι μαζί ένα ευχάριστο κλίμα. Χαίρομαι που είμαι μέρος αυτής της ομάδας και που ζω αυτή την εμπειρία.

Εύχομαι αυτές οι μέρες να μείνουν αξέχαστες για όλους.

Στέλεχος ποδοσφαίρου

Κουμπής Κωνσταντίνος





Στο εργαστήρι των Θεών

Λένε πως κάπου ψηλά στον Όλυμπο, οι θεοί αγαπούσαν ό,τι γεννιέται από τη φαντασία. Κι αν περνούσαν μια βόλτα από τη Χειροτεχνία, ίσως άφηναν για λίγο τους κεραυνούς, τις λύρες και τα χρυσά τους στεφάνια για να πιάσουν ένα πινέλο ή ένα πολύχρωμο χαρτί.

Εδώ, κάθε χρώμα γίνεται μαγεία, κάθε μικρή δημιουργία αποκτά τη δική της ιστορία και κάθε παιδικό χαμόγελο λάμπει πιο δυνατά κι από το φως του Ολύμπου.

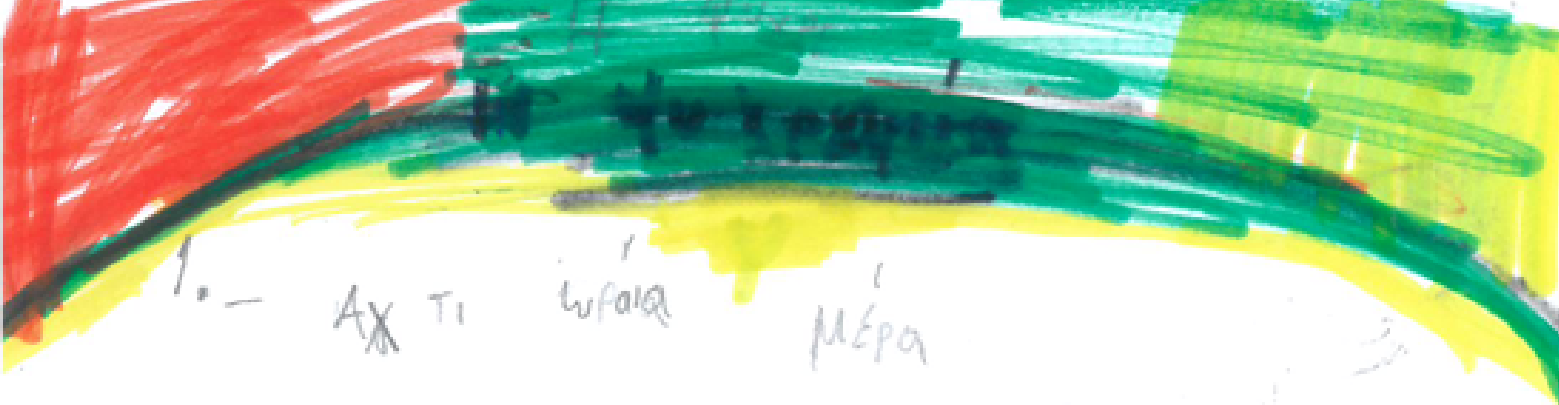
Γιατί η πιο σπουδαία δύναμη δεν είναι μόνο αυτή των Θεών, αλλά εκείνη της φαντασίας, που μπορεί να μετατρέψει τα πιο απλά υλικά σε μικρούς θησαυρούς και τις πιο όμορφες στιγμές σε αναμνήσεις που θα μείνουν για πάντα.

Ας συνεχίσουμε, λοιπόν, να δημιουργούμε σαν μικροί θεοί της τέχνης, γεμίζοντας την κατασκήνωση με χρώματα, όνειρα και λίγη ... ολύμπια μαγεία!

Στελέχη Χειροτεχνίας

Ξένια Σατρατζέμη & Ελένη Πουλικαράκου





1. - Αχ τι ωραία μέρα

- Κωνσταντίνε ο γάμος μου χτύπησε
- ουρ

2 Μόνο μια μικρή σκηνή που
ζω κάθε μέρα τουλάχιστον
5 φορές.

Κωνσταντίνος
Βλάχος
Ροχθος
Κατάρχηνας
Νοσηρέλης

Αρνηση
↓



Πισινιέριδες

Α' κατασκηνωτική περίοδος 2026

Κάθε καλοκαίρι η κατασκήνωση γεμίζει με φωνές, γέλια και αμέτρητες στιγμές που μένουν αξέχαστες. Από τη δική μας πλευρά, ο στόχος είναι όλοι να απολαμβάνουν την πισίνα με ασφάλεια, ώστε να κρατήσουν μόνο τις όμορφες αναμνήσεις. Ευχαριστούμε για τη συνεργασία και την εμπιστοσύνη και ευχόμαστε το φετινό καλοκαίρι να είναι γεμάτο χαμόγελα, νέες φιλίες και πολλές όμορφες βουτιές.

#ΚαιΤουΧρονουΟλοιΕδω

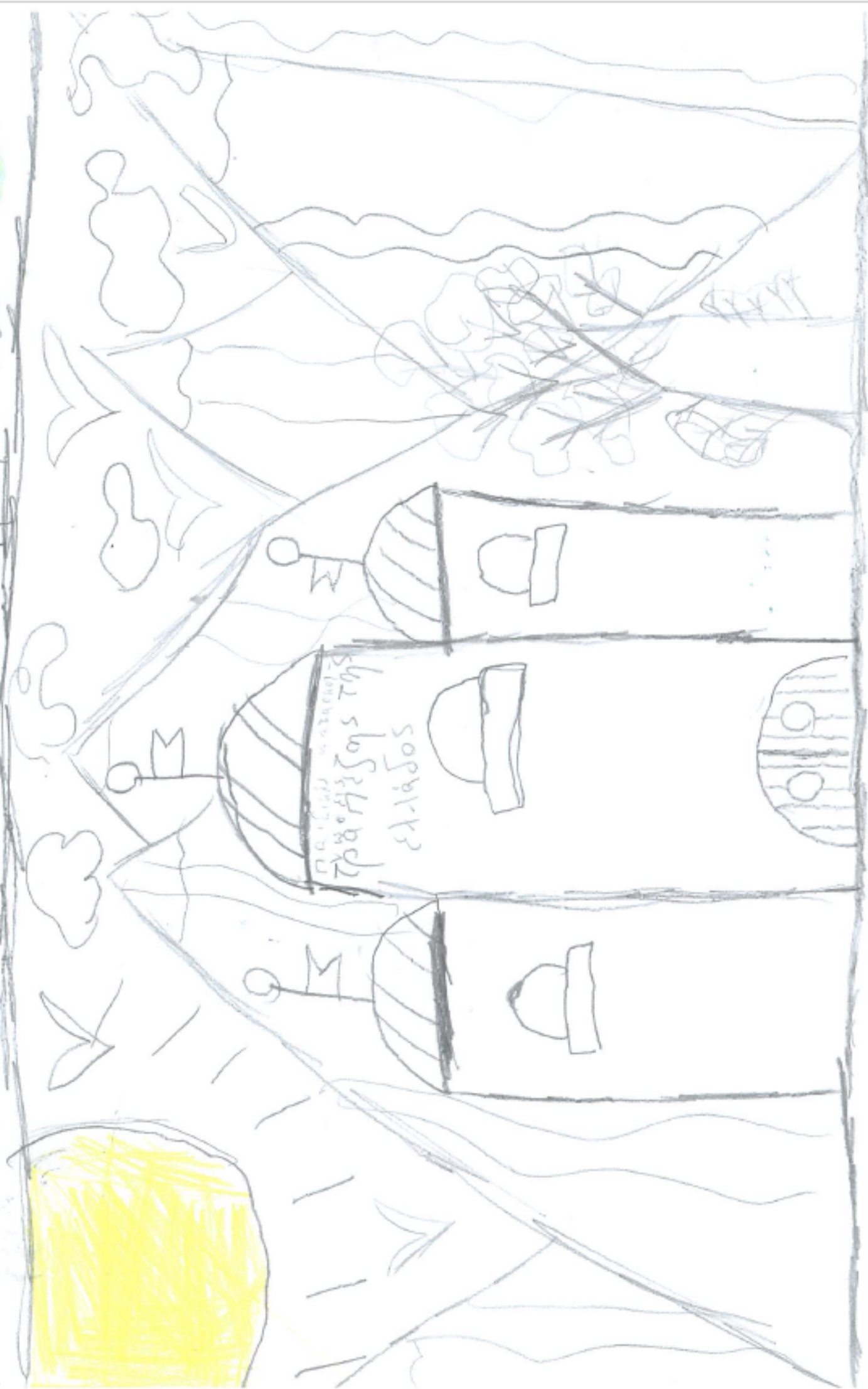
Λεκάκη Νάντια, Αναστασία Καρατζά

Από μικρός η ώρα της πισίνας ήταν η αγαπημένη μου. Όχι μόνο μας δρόσιζε από την αφόρητη ζέστη του καλοκαιριού, αλλά και μαζευε όλη την κοινότητα να παίξουν και να κοινωνικοποιηθούν. Έχοντας λοιπόν αυτές τις εμπειρίες, αποφάσισα να γίνω ναυαγοσώστης ώστε να μπορέσω μέσα από τη δουλειά μου να τους μεταλαμπαδεύσω το κατασκηνωτικό πνεύμα μέσα από την πισίνα.

Σοφός Νικόλας



Χρόνος 606



Μετοχάκι μας ,

Ευχαριστούμε που μας άνοιξες τις πόρτες σου για άλλη μια χρονιά .

Ευχαριστούμε για κάθε γέλιο που αντήχησε στη καρδιά του δάσους.

Μετοχάκι μας,

Σε αποκαλούμε «σπίτι». Γιατί σπίτι, δεν είναι μέρος που μένεις μόνιμα εσύ , αλλά το μέρος που μένει μόνιμα η καρδιά σου- και ναι- η δικιά μας η καρδιά σίγουρα μένει μόνιμα στο Μετόχι Πάρνηθας .

Εις το επανιδείν !

Η κοινοτάρχισσα της 4ης κοινότητας

Τζίμα Εύα



ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ



ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Α ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

